

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker de ærede ordførere for den velvilje, de har vist lovforslaget, og jeg håber, at forslaget efter den udvalgsbehandling, som man har ønsket, vil få en sådan form, at det hensyn, som har været afgørende for begæringen om udvalgets nedsettelse, vil være taget. Jeg deler nemlig ganske den opfattelse, som ordførerne, der alle er medarbejdere i det politiske udvalg, har givet tilkende, nemlig at loven naturligvis skal affattes på en sådan måde, at den, når byggestøtteleven er færdig fra det politiske udvalg og er blevet forelagt rigsdagen, ikke betyder nogen hindring for gennemførelsen af byggestøttelovens bestemmelser.

Jeg er også enig i, således som det er blevet udtalt af de ærede medlemmer hr. Thestrup og fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, at de enligstillede boligproblem ikke i det lange løb kan ligge helt udenfor, hvad det offentlige interesserer sig for i sin boligpolitik. Hidtil har vi jo i første række beskæftiget os med den opgave at skaffe lejligheder til familier med børn, men jo længere det varer for os at bygge os igennem bolignoden, des mere nødvendigt vil det blive, at der tages et hensyn på den ene eller den anden måde til det problem, som opstår for de enligstillede.

Til det ærede medlem hr. Niels Pedersen, der havde læst artiklen om de 41 embedsmænd, der var optaget af at kontrollere 12 svendes gerning, har jeg nogle ganske få bemærkninger. Der kunne jo brede sig den opfattelse, at de 41 embedsmænd løb i hælene på de 12 murere og bygningshåndværkere, at de ikke havde andet at bestille end at være godt og vel 3 mand om at passe på, at hver bygningshåndværker bestilte noget hele dagen, og at han bestilte det rigtige hele dagen. Sådan er det naturligvis ikke, det vil man være klar over her i tinget; men jeg er ikke sikker på, at der ikke er mennesker udenfor det høje ting, som virkelig har det indtryk, at der for hver 12 bygningshåndværkere er 41 embedsmænd, der sidder og kontrollerer.

De 41 embedsmænd bestiller jo en hel masse udover netop at kontrollere de 12 svende, der her er tale om. Men det er et tungt apparat, vi har, det er der overhovedet ingen tvivl om, og dette tunge apparat er forsåvidt på dagsordenen, som det politiske udvalg, hvoraf det ærede medlem jo er medlem, i den udførelse, det giver boligstøtteleven, også må tage hensyn til, hvad man skal forlange af statsindseende med arbejds kvaliteten og priser, og hvad man

skal pålægge kommunerne — som jo ifølge loven er garanter for byggeriet — som garanter at kontrollere for at sikre sig, at den garanti, de påtager sig, ikke er en garanti, som de, hvis de havde haft mere indgående kendskab til foretagendet, ville have afstået fra. Det er i virkeligheden et meget interessant problem. Det er klart, at hvis man kunne undgå hele den forudgående behandling af statslånsansøgningen og bare stille sig på det standpunkt, at enhver bygherre, der har et hus færdigt, kan henvende sig til boligministeriet, på samme måde som man henvender sig til kreditforeninger og hypotekforeninger, og udbede sig et lån, altså et lån efter en vurdering af ejendommen, så ville vi spare en masse kontrol. Men det ville vel være forkert af os at tro, at vi dermed havde udrettet en stor bedrift med hensyn til at få byggeriet i gang. For så dyrt som byggeriet er, kan kun forudgående tilsagn om statslån og absolut visshed for disse statslåns størrelse og vilkår i den senere tid overhovedet få folk til at gå i gang med byggeri.

Det er altså den afvejning, det ærede udvalg, ministeriet og tilsidst den høje rigsdag skal foretage: I hvilken udstrækning skal man forenkle behandlingen med ud sigt til, at det sker på bekostning af omfanget af byggevirksomheden, og i hvilken udstrækning skal man øge støtten til byggevirksomheder med den følge, at også kontrollen må øges? Jeg skal ikke komme nærmere ind på spørgsmålet, men kun sige som min opfattelse af tingene, at det er nødvendigt, når staten yder så høje lån i ejendomme, som den gør, at den så på stadiet beskrivelse og projektering ved, at disse ejendomme er i stand til at svare til statslånet, og derfor bliver en vis forudgående behandling nødvendig. Men vi arbejder i boligministeriet på at forenkle den, idet vi skiller en række krav ud i B-krav, på hvilke vi vil tage forholdsvis let, medens derimod A-krav med hensyn til kvalitet og priser stadig må håndhæves og ofte i hvert enkelt tilfælde vil give anledning til omarbejdelse af projekterne og mere indgående forhandlinger og skrivelser mellem bygherre og arkitekt på den ene side og ministeriet på den anden side. I det øjeblik det lykkes os at få en væsentlig del af de krav, vi almindeligvis må stille til byggeprojekterne, delt således op, at alt småtteri ikke kræver vor indblanding, således som det hidtil har været skik, tror jeg, at vi dog i nogen grad kan reducere de 41 kommunale og statslige tjenestemænd, der er optaget af at kontrollere det ærede medlem hr. Niels Pedersens 12